

Forfatter: Udrag fra Pulcinellen

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 211.  
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365614400.pdf> (tilgået 25. juni 2021)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

↪ Med de syv saakaldte *Dødssynder* er Forholdet omvendt,« - vedblev han med en stolt og trodsig Mine - »dem staaer jeg ikke tilbage i for nogen Erkebisp. Min *Stolthed* vil jeg ikke af med: er nogen Egenskab *superb*, maa det jo være *Superbia!* ved den holder jeg endnu mit Hoved opreist, trods syv Gange syv Millioner *Dødssynder*, om de var til og jeg var skyldig i dem alle - trods ligesaamange Millioner Helveder, som det, jeg forlader med Eders Philisterverden, og det, jeg fri staaer paa Randen af med min geniale Overordentlighed Hvad jeg mest har forslaaet Tiden med, er hvad min Skriftefader kalder *Luxuria*. Dertil regner han fordetmeste hvad de Franske meget net kalde *Libertinage*. Deri har jeg, som sagt, fulgt den vise Kong Salomons og den lystige Don Juans glørværdige Exempler. I *Fraadseri*, hvad de Lærde kalde *Gula*, staaer jeg vistnok endeel tilbage; men drikke vil jeg omkap med Satan selv og hans hele Kleresie, NB. naar jeg selv maa vælge Drikkevarerne. - Er jeg practisk en Stymper i *Gjerrighed*, paa Grund af min naturlige Flothed og temmelig unge Alder, saa respecterer jeg den dog, som den solideste og varigste af alle de saakaldte Lidenskaber, som dog ere det Eneste, der sætter Ild i vore Kjødklumper. Men hvad jeg har drevet det til et Slags Mesterskab i, uden al Anstrengelse, alene ved naturligt Genie, er de *Dødssynder*, man kalder *Vrede* og *Løgn*, men som i mit System kaldes *Hjerte* og *Hoved*. Kan *Padre eterno* selv vredes og det i al Evighed paa de arme Djævl og vantroe Slyngler - skulle vi da være Mæhæ og ikke blive rasende gale, naar nogen Slyngel sætter sig mod vor Villie? Nei, *Vreden* er just Stemplet paa vor Kraft og Majestæt, som Skabningens Herrer. - Hvad *Løgneren* angaaer, saa er den for mig den allerhøieste 212 Poesie. Mit hele Liv er jo en *Løgn*, vil man sige. Jeg henregnes selv personlig til Sagnhistorien eller Folkeovertroen, og tager Fanden mig ikke, slaaer den historiske Kritik mig bestemt ihjel, om ogsaa den æsthetiske lader mig leve med Poesien i *Løgnlivet*. Dog denne *Dødssynd* er min allerstørste Trøst Er nemlig hele mit Liv en stor *Løgn*, saa er det jo ogsaa *Løgn* hvad jeg her staaer og anklager mig for eller praler af i min Forvorpenhed: jeg er maaske da endog en exemplarisk dydig ung Mand, som Satan ikke kan krumme et Haar paa, og -det er sandt! - min største Fortjeneste har jeg rent glemmt, formodentlig af Beskedenhed: Jeg er Opfinder af den ædle Presse, som hele Verden veed. Den Fortjeneste alene maa jo kunne opveie tusinde Livs Forbrydelser! - Tænk dyrebareste Publicum! alle trykte Bøger og den store Bladmagt, som snart vil afsætte alle absolute Souverainer og selv tage Plads paa deres Throner - den Verdensbchersker kan man igrunden takke *mig*, den forsvorne *Dr. Faust*, for. Jeg seer i Aanden de uhyre Virkninger af min Presse: Der er ingen Viisdom og intet Galskab i den menneskelige Hjerne, som ikke vil faae Luft og udsprede sig over Verden paa mine Typevinger. Hvad der flyver ud fra Verdensaandens store Hjerne vil være Herskerbud for alle Nerver og Muskler i Menneskeheden - og kommer Ideerne først i Næverne, saa bliver Næveretten først intellectuel, filosofisk og moralsk - saa begynder først rigtig den store blodige Kamp for Ideer, der skal gennemføres med alle optænkkelige Mordrdsckaber og vedvare til Verdens sidste Dag. Men giv Agt, mine Herskabeligheder! der er en lille Hage ved denne min Fortjeneste: Naar Fanden nu om nogle Minuter har taget mig, bemægtiger han sig allerførst min Presse. Djævelens Ideer flyve da Verden rundt paa mine Typer og formæle sig med Menneskeandens; deres Yngel vil i Aartusinder beherske alle Sjæle paa Jorden - Helvedes Grændser vil udvide sig, og Jorden vil tilsidst blive en Provinds uden Constitution i Satans absolute Monarkie. See! Det bliver paa en Maade *mit* Værk - jeg er ikke saa ringe endda - og gjør Fanden mig ikke til Cultusministcr i sit Rige, er han en Dosmer. Men min sidste Frist er strax udløben - over min største Fortjeneste havde jeg nær glemmt min syvende og sidste *Dødssynd* - det er den allerværste - det er den, de Lærde kalde *Acedia* - det er den Ubekymrethed for hvad man kalder Sjæl og Salighed - den dovne Melankolie, der siger: Fanden i Vold med det Hele! Det er Jux! - det er denne Blaserthed og Indolents - denne Femværeligeladen, dog uden Fred 213 og Hvile, der har gjort mig til en ørkesløs Grubler og forbittret mig selv al Fornøielse ved min saakaldte Ryggeløshed. Men see! der kommer min dæmoniske Creditor - den Hund af Djævel, jeg har forskrevet mig til! Han seer ud som et jammerligt Bønhase-Flikværk af et Bundtmagerprodukt uden Liv og Aand - men lur ham! - i den ubetydeligste Skikkelse er han allerfarligst. Forbløffe mig skal han dog ikke! Nu vil jeg kun bede Dem, mine skjønne Velyndere! ikke at spare paa Deres ærede Lunger og Haandlæder, naar De ret strax vil have den Fornøielse at see Fanden slæbe af med en Sjæl, som ikke er Deres egen!«